Lidé, kteří řečím pochlebníků
a řečím lahodným naslouchají,
oklamáni bývají. Jakož tato
rozprávka ukazuje.

O havranu, sýru a lišce

Havran, vzav sýr na okně,
letěl s ním na jeden vysoký strom.
Zahlédnuvši jej liška,
zachtělo se jí toho sýra.

...

...

I promluvila k havranovi lahodnými slovy, řkouc:
„Ó havrane, kdo jest tobě podobný?
Žádný pták nemá takového peří jako ty.
A hlas tvůj je prý rovněž nevídaný.
Škoda jen, že slyšeti jej nelze.“

...

...

Havran se radoval z té marné chvály
a chtěje se lišce ještě více zalíbiti a hlas svůj okázati,
natáhl krk svůj a silně zkřikl.

...

...

A jak ústa otevřel,
hned mu sýr vypadl.
Ten pochytivši chytrá
a lstivá liška, rychle jej pohltila.

...

...

Teprve pak havran přestal krákati,
porozuměv tomu,
že slova té lišky líbezná
s nevěrou a lstí byla smíšená.

POUČENÍ

Protož tato báseň obecně lidi napomíná,
aby všichni se pochlebníků střežili
a jich se varovali.